

عنوان مقاله:

واکاوی مشروعیت سیاسی حکومت سعودی در بستر بهار عربی و سند ۲۰۳۰

محل انتشار:

فصلنامه مجلس و راهبرد، دوره 26، شماره 99 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

خلیل اله سردار نیا - استاد دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه شیراز

حسین محسنی - دانشجوی دکتری علوم سیاسی دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

وهابیت به عنوان یک ستون مهم هویتی و دینی در حفظ مشروعیت سیاسی حکومت سعودی عمل کرده است. از اواخر دهه های ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ اپوزیسیون یا جریان اسلام گرای معارض و منتقد در واکنش به یک سری نارضایتی ها و عوامل داخلی و خارجی شکل گرفت و سبب تردید در بنیان های مذهبی مشروعیت سیاسی حکومت سعودی شد. با وقوع بهار عربی و پس از تدوین و اجرای اولیه سند ۲۰۳۰، از یکسو، شکاف اسلام گرایان منتقد با حکومت سعودی تشدید شد و از سوی دیگر، شکاف های اولیه در اتحاد بین حکومت و وهابی به وجود آمد. در این پژوهش تلاش شده است با روش تبیینی و تحلیلی به دو پرسش اساسی پاسخ داده شود: ۱. مهم ترین چالش های سیاسی حکومت سعودی از ناحیه جریان های اسلام گرای منتقد یا اپوزیسیون اسلام گرا (الصحوه الاسلامیه، اخوان المسلمین و جهادی ها) از دهه ۱۹۹۰ به این سو به ویژه پس از وقوع بهار عربی چه بوده ؟ ۲. پیامد سیاسی سند ۲۰۳۰ برای بنیان های مذهبی مشروعیت سیاسی حکومت سعودی چه خواهد بود؟ فرضیه تحقیق که در واقع نتایج و یافته های آن را تایید می کند آن است که نوسازی و مدرن سازی در عرصه های گوناگون به ویژه آموزشی سبب شکل گیری گروه های معارض اسلامی و تحول خواه شد که در واکنش به حمایت حکومت از ائتلاف تحت رهبری آمریکا در جنگ خلیج فارس در ۱۹۹۱، انسداد سیاسی و نارضایتی های سیاسی و اجتماعی به سمت موضع انتقادی نسبت به حکومت رفتند که پس از وقوع بهار عربی تشدید شد. اما طرح اصلاحات بلندپروازانه و ساختار شکنانه تهاجمی نسبت به نهاد دینی مندرج در سند ۲۰۳۰ به ویژه درخصوص آزادی های اجتماعی و حقوق زنان و کم توجهی بن سلمان به مخالفت علما، سبب شکل گیری چالش و شکاف های اولیه بین علمای وهابی یا شورای عالی علمای وهابی و حکومت سعودی شده است که احتمالا در آینده افزایش خواهد یافت.

کلمات کلیدی:

حکومت سعودی، چالش های مشروعیتی، نوسلفی ها، وهابیت، بهار عربی، سند ۲۰۳۰

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1228666>

